




פרק 4

שמות



הם הלכו עד שהגיעו אל ההרים ועד
לגבול ים סוף. הם חנו שם ושוחחו על
איך יעברו את גוף המים העצום שלפניהם.




הכינו את המרכבות!
רדפו אחרי העברים. החזירו
אותם או הרגו את כולם.

נעשה כפי שאמרת,
הוד מלכותך.


שמות י"ד 5-7

אחרי שפרעה התאבל על בנו,
חמתו עלתה יותר מתמיד. הוא לא
הבין למה הוא שחרר את העבדים.



תראה, הצבא
המצרי מגיע! אנחנו
לכודים במדבר
הזה!


משה הביא אותנו
לכאן למות. היה עדיף לחיות
כעבד מאשר למות במקום
העזוב הזה.



ההרים בצידינו והמים
לפנינו. אנחנו לכודים.

אין שום דבר
שאלוהים יכול
לעשות כדי להציל
אותנו עכשיו.

כאשר המצרים ראו את העברים
חסרי האונים, הם נזכרו בכל
הסבל שמשה גרם למצרים, והיו
מוכנים להרוג אותם.



עימדו במקומכם.
אלוהים אכן יציל אותנו
בכח רב עוצמה.

אלוהים הכביד
את ליבו של פרעה בפעם
האחרונה. אחרי היום, אתם
לעולם לא תראו שוב את
הצבא המצרי.



כשהיה נראה שהצבא המצרי עומד להסתער על העבריים, פתאום, עמוד אש גדול ירד מן השמים וחסם את דרכם. במהלך אותו הלילה היה לעבריים אור, אבל המצרים היו בחושך כבד.


משה הרים את מטו מעל הים ורוח עזה
באה מהשמים ונשבה על הים. המים נחצו
באמצע, כך שנוצר נתיב יבש בקרקעית הים.



זה היה הנס האדיר
ביותר. בני ישראל חצו
את הים על קרקע יבשה.



בעתיד הם ישירו על אלוהים
שעשה דרך בים. כולם ידעו
שאלוהים הוא אחד ושמו יהוה.



זה מתעלה
על כל מה שראינו
במצרים.

וואו, האלוהים
שלנו הוא האל הטוב
ביותר מכולם! אנחנו
נמצאים באמצע הים.



ישעיהו!
השתגעת? תזוז משם.
אתה יודע שאתה לא
יכול לשחות!




אני רק רוצה
לגעת בדג היפה.

כאשר העברים כמעט סיימו
לחצות, אלוהים הסיר את קיר
האש שעצר את המצרים. הם
לא ראו את הים נחצה ולכן
מיהרו מייד אחרי העברים.

קדימה!
הרגו את
העברים!



שמות י"ד 22-23



היום ראיתם את
כוחו של יהוה.

תראו, המים
חוזרים. כולם
יטבעו.



כל חייל מצרי טבע
בים. אלילי העץ
והאבן שלהם לא
יכלו להציל אותם.

שמות י"ד 27-28

תראה את כל
הגופות. הים מלא
בחיילים מצרים
מתים.




אין ספק, יהוה
הוא האלוהים היחידי. אין
אלוהים אחר שיכול לעשות
דבר שכזה. אנחנו נזכור את
היום הזה לנצח.

בני ישראל השאירו את הים ואת הצבא
המצרי המת מאחוריהם, והלכו אחרי משה
והענן אל המדבר הנרחב. הם המשיכו לאכול
ולשתות את אשר הביאו ממצרים.



אחרי מסע של כמה ימים, הענן שהוביל
אותם, עצר ליד בארות מים. בני ישראל חנו
שם עד שהמזון שלהם אזל. לא היה מקום
להשיג עוד מזון. זה היה נראה חסר תקווה.




יכולנו להישאר במצרים
ולחיות יותר טוב מזה.
כעבדים היה לנו מספיק
אוכל. כאן אין שום דבר.

כן, הבאת
אותנו לכאן כדי
שנמות ברעב?




תקשיבו לי.
אתם לא מתלוננים
נגדי, אלא נגד האלוהים
שאנו הולכים אחריו.

יהוה אומר שהוא
יוריד לחם מן השמים. בכל
בוקר תמצאו את הלחם מכסה
את הקרקע. כל מה שאתם
צריכים לעשות זה להרים
אותו מהקרקע ולאכול.



מה משה אמר?
איך נקבל אוכל?
הילדים רעבים.

הוא אומר שיהיה
הולך... להמטיר לחם מן
השמים בכל בוקר.




הגיע הזמן שהשמש תזרח.
האם אתה מאמין שיהיה לחם על
הקרקע כפי שמשה אמר?

אם זה לא
יקרה, נגווע
ברעב.

לא, אבל
גם אף פעם
לא שמעתי על
נתיב יבש דרך הים.
האלוהים הזה של
משה, חייב להיות
בורא העולם. אני
מניח שלא קשה לו
להוריד לחם
מהשמים. טוב, הגיע
הזמן. בואו נלך
לראות.


שמעת אי פעם
על לחם שנופל
מהשמים?

שמות י"ד 21-22, 30, ט"ז 2-3, ט"ז 7-8



לחם מן השמים.
בדיוק כפי שהוא אמה.

מדוע אנחנו אי
פעם בספק?



תראה! זה
בכל מקום...

אה, זה טעים!
יש לזה טעם של דבש.

זו אמת, יהוה
הוא אלוהים ומשה
הוא נביאו

כל עוד שהם היו במדבר,
אלוהים האכיל אותם עם
המזון השמימי, הנקרא מן.
המילה "מן" פירושה "מה זה?"




כל עוד שהענן עמד מעל המחנה שלהם,
בני ישראל נשארו ליד מעיינות המים
ואכלו את הלחם השמימי, אבל כאשר
הענן החל לנוע, הם ארזו את אוהליהם
ועקבו אחריו אל תוך המדבר הלא מוכר

אבל הגיע זמן שהמים
שלהם נגמרו.

אז מה? הוא
נתן לנו לחם, אבל
עכשיו הוא יהרוג
אותנו מצמא.

הילדה הקטנה
שלי תמות אם לא
יהיה לנו מים בקרוב.





היינו צריכים להישאר
במצרים. עוד יום וכל בעלי החיים
שלנו ימותו, ולאחר מכן ילדינו
ימותו. אנחנו צריכים לסקול
את ראשך באבנים.

אני אלך ואדבר
עם יהוה.

האם אלוהים
איתנו או לא?

שמות ט"ז 14-15, י"ז 2-4; תהילים
ע"ח 24-25

אלוהים אמר למשה
מה לעשות.

בואו ותראו
את כוחו של יהוה.
אתם לא מאמינים לו.
אתם רק מקטרים
ומתלוננים.



הוא נתן לכם לחם,
ועכשיו הוא נותן לכם מים
מתוך הסלע היבש הזה.





חבטה!

אחרי!

שמות י"ז 5-6

המים זרמו כנהר.






שוב הענן זז, ובני ישראל ארזו והלכו
אחרייו למדבר, להר הנקרא סיני.

שם משה התפלל,
ואלוהים דיבר אליו שוב.

תזכיר להם את כל
מה שעשיתי למצרים, ואיך
גאלתי אותם, האכלתי אותם
ונתתי להם מים מן הסלע.






תגיד להם שאם יצייתו
למצוותי, הם יהיו העם המיוחד
שלי מעל לכל העמים האחרים
על פני הארץ. אם הם יצייתו,
הם יהיו לממלכת כהנים.

משה, כאשר אני מדבר
איתך, אני אבוא בענן סמיך כך
שכל האנשים יוכלו לראות,
לשמוע ולדעת שזה אני.

משה ירד מההר
וסיפר לעם את כל
מה שאלוהים אמר.




אנו נציית.
נעשה את כל מה
שאלוהים אומר.

אז לכו, שטפו את
גופכם, כבסו את בגדיכם;
הכינו את עצמכם לעבוד את
אלוהים. בעוד שלושה ימים
אלוהים יבקר אתכם.

כפי שאלוהים ציווה, ביום
השלישי, כל האנשים התאספו
לפני ההר לחכות לדבר אלוהים.
הענן המוזר ירד על ההר ואז...


משה, עלה אל ההר.





משה, אני יהוה אלוהים,
אשר הוציא אתכם מארץ מצרים. כאשר
תרד, שים גדרות מסביב להר הזה.

אם מישהו אחר ייגע
בהר, הוא ימות. אני אתן
לך עשר דיברות שתהיה
חייב להגיד לעם.



לא תרצח
לא תנאף
לא תגנוב
לא תענה ברעך
עד שקר
לא תחמוד

אנכי יהוה
לא יהיה לך אלוהים
אחרים על פני
לא תשא את שם
יהוה לשוא
זכור את יום השבת
לקדשו
כבד את אביך
ואת אמ

כאשר משה ירד מההר, הוא קרא לשבעים מנהיגי ישראל וסיפר להם על מצוות אלוהים.


נעשה אותן.

הן מצוות טובות.

70 הגברים צריכים לחזור איתי אל ההר. אלוהים יפגוש אתכם שם כפי שהוא פגש אותי. אתם תראו בעצמכם. אבל קודם, אני חייב לכתוב בספר את המצוות שאלוהים דיבר אלי.

משה הקפיד לכתוב כל דבר בדיוק כפי
שאלוהים דיבר אותו. רוח אלוהים
עזרה לו לכתוב בלי טעויות.



A man with a beard and curly hair, wearing a yellow robe, stands on the left side of the frame, reading from a large, open scroll. He is facing a large crowd of people, mostly men wearing head coverings and simple robes, who are gathered in an outdoor setting. The background shows a simple structure, possibly a tent or a building, under a light sky. The overall style is that of a comic book or a graphic novel.

כאשר משה סיים לכתוב
את הדברים, הוא אסף
את האנשים ביחד וקרא
להם את דבר אלוהים.

כל הדברים
אשר דיבר אלוהים
הם טובים, ואנחנו
נציית להם.

אז, עם ישראל כרת ברית
עם אלוהים. הוא יברך
אותם, ייתן להם חיים,
ויציל אותם מאויביהם,
והם יצייתו לכל מצוותיו,
ויחיו בצדקה.

אלוהים ציווה על משה
להקריב קרבן דם ולהתיז
את הדם על העם.



כולם היו חוטאים, ראויים למוות,
אפילו משה ואהרן. אבל אלוהים היה
רחום. הוא סיפק דרך להמלט



בזכות הריגת השה התמים והתזת הדם על
העם, אלוהים יכסה על חטאיהם ולא
יהרוג אותם כפי שמגיע להם. טלה,
שלא הגיע לו מוות, מת במקום ההמון
שהיו חוטאים וראויים למוות.



עכשיו שחטאיכם
מכוסים, אתם, 70 הגברים,
תעלו איתי אל ההר ותראו
את כבוד אלוהים.

שמות כ"ד 1-8



אז, 70 זקני ישראל הלכו
אחרי משה אל ההר, ששם
אלוהים דיבר אל משה.

לפתע, הופיע לפניהם כס
כבוד מלכותו של אלוהים.



כבוד
אלוהים!

זקני העם הסתכלו על משה
כאשר הוא עלה אל ההר ונעלם
בכבוד הזוהר של אלוהים.

כל כך יפה!

ומפואר.


אין אדם כמו
משה שמדבר עם
אלוהים פנים אל
פנים.

אני אגיד לך בדיוק איך לבנות את
המשכן. שבט לוי יהיו הכהנים שלי,
ואהרן ובניו, יהיו הכהנים הגדולים. הם
ילמדו את העם להיות צדיקים ויקריבו
קורבנות כאשר העם חוטא.



משה, העם ייבנה משכן
שבו ייסגדו לי. יהיה במשכן מזבח
להקריב עליו קורבנות ומקום
קדוש שבו אני אוכל להיפגש
עם הכהן הגדול פעם בשנה
לאורך כל דורותיך.






כן, אנחנו לא
יכולים לשבת במדבר
הזה לנצח.

כבר עברו שבועות
מאז שהוא נעלם אל תוך
האש שעל ההר הזה. הוא
בטח כבר מת.

תן לנו לעשות
פסל מזהב שיהיה
לנו לאל.

אנחנו צריכים
אל שיוביל אותנו כפי
שעשה משה.



משה מת. אהרן
יעשה לנו אל מזהב
שיוביל אותנו חזרה
למצרים.


תן לנו את
הזהב שלך.

במו ידיהם, יצרו האנשים פסל של עגל
וקראו לו אלוהים. הדמות המקורית של
השטן לפני שחטא הייתה דמות של עגל.
למרות שהאנשים לא ידעו זאת, השטן
נתן להם את ההשראה לעבוד אותו.

שמות כ' 4, כ"ה 8-9, כ"ח 1-3, ל"ב
1-4; יחזקאל א' 10, י' 11, כ"ח 14




אהרון איפשר לעם לעשות כרצונם
ועזר להם לבנות אל מזהב.



אהרן היה כל כך טיפש.
הוא ידע שהפסל הוא לא
אל, אבל הוא פחד מהעם.

הנה האלוהים שלכם,
אשר הוציא אתכם מארץ
מצרים. מחר נכריז על קורבן
גדול ונסגוד את האלוהים.

אלוהים כבר ציווה עליהם
לא לעשות כל פסל כעזר
לסגידה, אבל הם הלכו
אחרי הדמיון של עצמם.



האנשים רקדו והתפשטו. השתכרו
ונאפו. אלוהים היה מוכן להשמיד את
כולם ולשלוח אותם לאש הגיהנום
שהכין בשביל השטן ומלאכיו.

אלוהים דיבר אל משה ואמר, "רד
למטה עכשיו, כי העם ביצע חטא גדול.
הם התפשטו ועכשיו הם רוקדים לפני
אליל. אני צריך להשמיד את כולם.
ליבם קשה. הם לא חיים בצדקה."




משה כעס כשהוא ראה שהעם שכח את
אלוהים ועשו לעצמם אלילים במקומו.

שברתם
את מצוות
אלוהים!




משה שבר את אבני
לוחות הברית שעליהם
נכתבו עשרת הדברות.



האם הוא לא אמר
שלא יהיה לכם אלוהים
אחרים חוץ מיהוה? האם פסל
שאתם עושים במו ידיכם יכול
להיות הבורא שלכם?

משה ניפץ את עגל
הזהב והכה אותו עד
שהפך לאבקה.

שמות כ' 3-4 , ל"ב 20-15



אם אתם בצד של יהוה, בואו
ועימדו איתי. אם אתם רוצים
לעבוד את האלים של מצרים,
הישארו במקומכם.

אנו נלך אחרי
אלוהי אברהם,
יצחק ויעקב.

אני מעדיף ללכת
אחרי האלוהים שחצה
את ים סוף, אפילו אם
אין לו דמות.



העונש על חטא הוא
מוות. יהוה אומר שהם חייבים
למות. עכשיו קחו את חרבותיכם
והרגו את כל מי שמשתמש
בפסל כעזר לסגידה.

הצלפה!

3000 עובדי
אלילים ונואפים
נהרגו באותו היום.

אוווווווווו!


רחמים.

שמות ל"ב 26-28






משה עלה אל ההר, ושוב, אלוהים כתב את 10 הדברות על שני לוחות אבן. כאשר משה ירד חזרה למטה, הוא הראה לעם את מצוות אלוהים, וכולם הסכימו לציית להם.



אלוהים אומר שאתם עם
קשה-עורף ומרדן. כאשר חטאתם,
הוא אמר לי שיהרוג את כולכם, אבל
אני התפללתי בשבילכם, ועכשיו
הוא יסלח לחטאיכם. יהוה הוא
אכן רחום וחנון.



אלוהים נתן הוראות לבנות משכן.
אם נבנה אותו בהתאם לפרטים שנתן, הוא ייפגש
עימנו שם. מכיוון שכולנו חוטאים, אלוהים הכין
דרך שתאפשר לנו להתקרב אליו.


הלויים יקריבו קורבנות דם
בכל יום. פעם בשנה, הדם יושם על
ארון הברית. כאשר אלוהים רואה את
הדם על הארון, בדיוק כפי שהוא עשה
במצרים, הוא יסלח לנו על חטאינו,
ואנחנו לא נמות. זוהי דרכו של
אלוהים לסליחה.

וכך הושלם המשכן, והכהנים החלו להקריב קורבנות בכל יום. כאשר אלוהים ראה את אמונתם של אלה שהקריבו דם של חיות, הוא סלח להם על חטאיהם.

אבל האנשים לא היו מרוצים משהותם במדבר, והתלוננו כל הזמן.

הגיע היום שהתלונות וחוסר האמונה שלהם גרמו לאלוהים לשפוט אותם.



A dramatic illustration of a camp at night. In the foreground, two large, green and blue snakes with forked tongues are coiled on the ground. In the background, several tents are lit from within, and several people in traditional Middle Eastern attire are visible. One person stands near a tent, while others are seated or standing nearby. The sky is dark with some light clouds. A large speech bubble is positioned in the upper left, containing Hebrew text.

היyyיק! תראה. נחשים ...
והרבה מהם!

אלוהים שלח הרבה נחשים
ארסיים להיכנס למחנה ולחפש גוף
חם. אלוהים הוא רחום, אבל הוא
לא ירשה לחטא להמשיך לנצח.

שמות ל"ד 28-32, ל"ט 32, במדבר כ"א 5-6



במהרה המחנה היה
מלא בנחשים ארסיים.




אלוהים,
עזור לנו!

הנחשים אפילו מצאו
אותם בלילה באוהליהם.

ססססס...





עיזרו לי.
ננשכתי.

איייייי!



לא, יואב!

אמא!



אפילו הילדים סבלו
בגלל חטאי הוריהם.

במדבר כ"א 6



מכל רחבי המחנה אפשר היה לשמוע קריאות של סבל ואבל. הגמול על חטא הוא נורא.

ככה זה בכל רחבי המחנה ונהיה יותר גרוע בכל דקה. הרבה אנשים כבר מתו.


אנחנו חייבים למצוא את משה. אין ספק שזו עבודתו של אלוהים. הוא כועס על האנשים בגלל חטאיהם.

חבטה!

אתה חייב לדבר עם
אלוהים. מגיע לנו העונש
הזה, אבל תבקש ממנו
להראות רחמים.



מתי העם ילמד
שאלוהים מתייחס
ברצינות לחטא? הם
חייבים לציית למצוותיו
ולהיות עם קדוש.


A man with curly hair, wearing a brown robe, is shown in a state of deep prayer or supplication. He is bowing forward, with his head touching the ground and his hands clasped together in front of him. The background is a simple blue and white gradient with some vertical lines.

אלוהים, בבקשה
רחם על עמך. סלח להם
על חטאיהם.

לך. עשה נחש מנחושת,
בדיוק כמו אלה שנושכים את
האנשים. שים אותו על מוט שכולם
יראו. תגיד להם להסתכל על נחש
הנחושת והם מייד יירפאו.

אלוהים נתן דרך.
רק תסתכלו על נחש
הנחושת, ותרפאו.





הוא הולך
למות.

לא! אלוהים
נתן דרך. רק תפתח
את עיניך ותסתכל.
תביט ותחיה!



זה נס!


אנחנו
חייבים לספר
לאחרים.

זה עבד בשבילי!
אני אגיד לאחרים.



תביט ותחיה!

במדבר כ"א 9



למה אתה
מקניט אותו עם
תקוות שווא?

אחרים הסתכלו
ונרפאו לגמרי.

אתה לא רואה
שאני גוסס? למה
אתה מציק לי עם
שטויות שכאלה?



הוא מת.

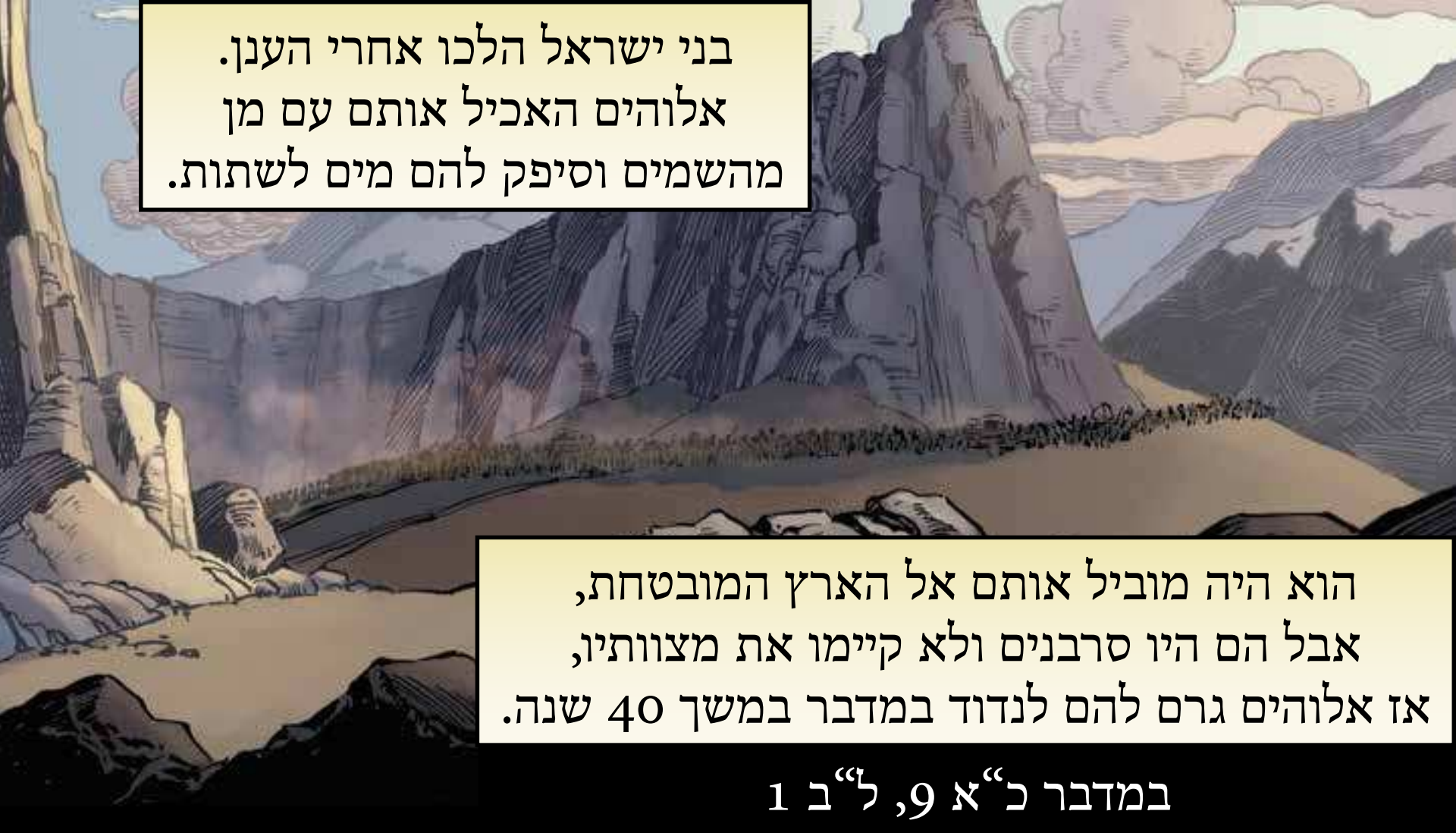
אני מצטער שהוא
לא האמין.

הייתה לו
הרבה גאווה.

שוב האנשים ראו את
כוחו של אלוהים. המחנה
התרחק מהנחשים והחיים
חזרו למסלולם.




אבל האנשים המשיכו
ללכת בדרכיהם, ולעתים קרובות
נכשלו לציית למצוות אלוהים.



בני ישראל הלכו אחרי הענן.
אלוהים האכיל אותם עם מן
מהשמים וסיפק להם מים לשתות.

הוא היה מוביל אותם אל הארץ המובטחת,
אבל הם היו סרבנים ולא קיימו את מצוותיו,
אז אלוהים גרם להם לנדוד במדבר במשך 40 שנה.

במדבר כ"א 9, ל"ב 1




משה, אתה חושב שרק אתה קרוב לאלוהים.
גם אנחנו קדושים כמוך. למעשה, כל העדה קדושה.
אין בקירבנו עוד חוטאים. אלוהים שוכן בקירבנו.
אנחנו לא צריכים שאתה ואהרן תסתובבו במחנה
כמו שופטים ותגידו לנו מה לעשות. גם אנחנו
מסוגלים לשפוט כמוכם.

כן, זו אשמתי
של משה. הוא מצפה
ליותר מדי מאיתנו.

כן, נמאס לי
מהנדודים האלה במדבר
עם אלוהים שהורג אותנו
על כל דבר פעוט.

משה הלך לאוהל
המועד ושאל את
אלוהים מה לעשות.





אלוהים דיבר: "אתם, בני הלוויים,
לוקחים על עצמכם יותר מדי אחריות.
נתתם לאנשים להיות כהנים מבלי
שאלוהים מינה אותם."

מחר אלוהים ישפוט
בינינו ונדע מי הם כהני אלוהים; מי
קדוש ומי לא. בואו לאוהל המועד מחר
בבוקר. הביאו איתכם את המחתות
שלכם עם אש בהם.



למחרת.

התקרבו, אלה
שמכריזים על קדושתם,
אלה שרוצים להיות כהנים
ולשלוט על העם.

אלוהים יפגוש אותנו
כאן היום, ויבחר. אנו נראה
את כוחו וכבודו.



הפרידו את עצמכם
מהאנשים הרשעים האלה,
כי אני אהרוג אותם תוך דקה.



התרחקו מאוהליהם.
אל תתקרבו אליהם אחרת
תמותו איתם.



הנה מבחן. אם האנשים
האלה ימותו מוות רגיל,
אז תדעו שאני נביא שקר
ושאלוהים אינו מדבר דרכי.



אבל אם היום תראו

דבר חדש, אם האדמה תפתח
ותבלע אותם ואת כל רכושם
לתוך בור השאול, אז תדעו
שהם חטאו נגד אלוהים
ושאני נביאו.

קראק!

ברוסססס!

הצילו!

אהההההה!


לאאאאא!



כל האנשים שרצו להיות כהנים נבלעו
חיים אל תוך אש הגיהנום שהוכנה
בשביל השטן ומלאכיו הרשעים.




במדבר ט"ז 28-33



זה היה יום שאותו בני ישראל
לעולם לא ישכחו. אלוהים הבהיר
כי משה הוא נביאו, ורק אלה שהוא
בעצמו מינה, יכולים להיות כהנים.

אספו את מחתות
הנחושת שלהם ועשו
מהם כיסוי למזבח.

כשתראו את הנחושת
מכסה את המזבח, תזכרו את
היום הזה, היום שבו האנשים
התעלמו ממצוות אלוהים ורצו
לעשות מעצמם כהנים.




כבודו של אלוהים
הוא איתנו והוא נותן
לנו לחם מן השמים.

כבודו של אלוהים תמיד עמד מעל
המשכן והאנשים הלכו ברצון אחרי
משה הלוח ושוב במדבר במשך 40 שנה.

במדבר י"ז 2-3

אלוהים המשיך להמטיר לחם מן השמים, וסיפק להם
מים מן הסלע. עמוד האש כיסה אותם בלילה, והענן
ביום. הם נרגעו ולמדו לשמור את מצוות אלוהים.



הכהנים טיפלו במשכן והקריבו
קורבנות בכל יום, כפי שציווה משה.



אחרי 40 שנה במדבר, כאשר בני
ישראל התכווננו להיכנס לארץ
המובטחת, אלוהים קרא למשה אל
ההר שם, לאחר שיחה אחרונה עם
אלוהים, משה נשכב ומת בשלווה.



מייד, נשמתו הובלה לנוכחותו של
אלוהים. שם, הוא יישאר עד אחרית
הימים ובבוא הזמן, יצטרף לעמו בארץ
שאלוהים הבטיח לאברהם.

בערך 1451 לפנה"ס – דברים ל"ד 4-5

כמעט 500 שנה חלפו מאז שאלוהים
קרא לאברהם לעזוב את בני עמו
וללכת לארץ שאלוהים ייתן לו.



הבטחתו של אלוהים לאברהם ולשרה,
לעשות גוי גדול מבנם יצחק, התגשמה.
12 בני יעקב, ששמו שונה לישראל, הפכו
ל- 12 שבטים ולמספר רב של אנשים.



הם הגיעו מעבדות, נדדו במדבר עם משה,
קיבלו את תורת אלוהים, ועכשיו, סוף סוף,
עמדו להכנס לארץ המובטחת. לאורך המסע
במדבר, נער צעיר בשם יהושע, תמיד היה ליד
משה, צופה ולומד כיצד להוביל את עם ישראל.



הילד הזה, יהושע, גדל
להיות לוחם רב עוצמה.

אחרי שמשה הלך להיות עם אלוהים,
יהושע נבחר על ידי אלוהים להנהיג את
העם אל הארץ שאלוהים הבטיח לאברהם.



האנשים זכרו את הנבואה שהם יהיו גויים
בארץ זרה וכי לאחר 400 שנה הם יחזרו לארץ
אבותיהם. אלוהים קיים את הבטחתו.

ביום שחצו את נהר הירדן,
המן מן השמים חדל והם
אכלו מזון טרי מן הארץ.

בעלי, זו ארץ נפלאה
שאלוהים נתן לנו.

כן, זה מקום
מצויין לגדל את ילדינו
וללמד אותם לחיות
בקדושה ובשלום.

דברים ל"ד 9; יהושע ה' 12





<https://goodandevilbook.com/>